



GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 06.10.2010 r.

DOOŚidk-452/446/2021/10/91

GENERALNA DYREKCJA DRÓG KRAJOWYCH I AUTOSTRAD ODDZIAŁ W LUBLINIE	
Przymano nr	
DNIA:	2010 -10- 08
SKIEROWANO DO	
Pion	dnia
Wydział	dnia

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.), dalej K.p.a., po rozpatrzeniu odwołania Teresy Karpowskiej i Eugeniusza Karpowskiego, pełnomocnika Witolda Solskiego działającego w imieniu Andrzeja Małycki, oraz mieszkańców wsi Długie w gminie Wólka Lubelska: Magdaleny Szymczyk, Jerzego Szymczyka, Doroty Kacprzak-Turowskiej, Andrzeja Turowskiego od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 16.12.2009 r., znak: RDOŚ-06-WOŚ-6650/45-25/09/lp, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „Budowa drogi ekspresowej S 17 odcinek Kurów – Lublin - Piaski zadanie nr 1, 2, 3, 4: Odcinek Kurów (od węzła „Sielce wraz z węzłem) – węzeł „Witosa” z włączeniem do drogi Lublin-Piaski” wg wariantu rekomendowanego przez inwestora – wariant 1 z wariantem A włączenia drogi wojewódzkiej nr 826 do planowanej drogi ekspresowej w węźle „Przybyławice” na odcinku węzeł „Sielce” – węzeł „Dąbrowica”, wariant I – na odcinku węzeł „Dąbrowica” – węzeł „Witosa”.

I. uchylam zaskarżoną decyzję w części:

1) w punkcie I.3.4 brzmiącym: „należy zastosować szczelną kanalizację deszczową dla wód opadowych odprowadzanych z obiektów mostowych oraz z estakady do rzeki Bystrzycy, Ciemięgi, Kurówki i Białki, z możliwością zamknięcia odpływów wód z kanalizacji do rzeki, celem ograniczenia bezpośredniego odpływu wód opadowych do cieków naturalnych”

i w tym zakresie orzekam:

należy zastosować szczelną kanalizację deszczową dla wód opadowych odprowadzanych z obiektów mostowych i estakady, w przypadku wód opadowych odprowadzanych do rzeki Ciemięgi, Kurówki i Białki, celem ograniczenia odpływu wód opadowych do cieków należy rozważyć możliwość zamknięcia odpływu wód do kanalizacji;

24
40
08.10.2010
S

2) w punkcie I.3.6 brzmiącym: „przed odprowadzaniem wód opadowych do odbiorników (tj. rzeka Bystrzyca, Ciemięga, Kurówka oraz mniejsze ciek bez nazwy, rowy melioracyjne) należy zastosować urządzenia podczyszczające zawiesiny (osadniki, piaskowniki)”,

i w tym zakresie orzekam:

przed odprowadzaniem wód opadowych do odbiorników (tj. rzeka Ciemięga, Kurówka oraz mniejsze ciek bez nazwy, rowy melioracyjne) należy zastosować urządzenia podczyszczające zawiesiny (osadniki, piaskowniki)

3) w punkcie I.3.7 brzmiącym: „należy zastosować odpowiednie urządzenia podczyszczające (osadniki, separatory substancji ropopochodnych) przed zrzutem wód opadowych do rzeki Bystrzycy w sąsiedztwie projektowanego obszaru Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka” oraz do rzeki Ciemięgi, której fragment objęty jest ochroną w ramach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Ciemięgi”,

i w tym zakresie orzekam:

zakazuje odprowadzania wód opadowych z drogi do rzeki Bystrzycy, wody opadowe z estakady nad doliną rzeki Bystrzycy odprowadzać systemem szczelnej kanalizacji do zbiornika retencyjnego (infiltracyjnego), zakazuje się lokalizacji zbiorników retencyjnych (infiltracyjnych) w dolinie Bystrzycy, przed odprowadzeniem wód opadowych do cieków naturalnych oraz zbiorników retencyjnych (infiltracyjnych) zastosować odpowiednie urządzenia podczyszczające (osadniki, separatory substancji ropopochodnych);

4) w punkcie I.3.8 brzmiącym: „należy wprowadzić system oszczędnego stosowania soli do zwalczania śliskości w obrębie doliny Bystrzycy”,

i w tym zakresie orzekam:

należy zapewnić nadzór środowiskowy na etapie realizacji inwestycji, w tym:

- nadzór herpetologa i ichtiologa w trakcie prac związanych z przekładaniem koryta rzeki Bystrzycy,
- botanika przy przenoszeniu zagrożonych w wyniku realizacji inwestycji osobników goździka pysznego,
- hydrogeologa przy pracach prowadzonych w dolinie rzeki Bystrzycy;

5) w punkcie I.3.15 brzmiącym: „opracować projekt monitoringu stanu wód podziemnych w dolinie rzeki Bystrzycy w rejonie projektowanego obszaru Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka” oraz monitoring chemizmu wód powierzchniowych rzeki Bystrzycy, zgodnie z ustaleniami raportu”

i w tym zakresie orzekam:

opracować projekt monitoringu stanu wód podziemnych w dolinie rzeki Bystrzycy w rejonie projektowanego obszaru Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka”, zgodnie z ustaleniami Raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko;

6) w punkcie III.9 brzmiącym: „Monitoring chemizmu wód rzeki Bystrzycy w 2 punktach pomiarowych ustalonych poniżej i powyżej miejsca zrzutu podczyszczonych wód opadowych do rzeki Bystrzycy, w zakresie: węglowodorów ropopochodnych, zawiesin ogólnych, związków kadmu i ołowiu oraz chlorków. Próbkę należy pobierać dwukrotnie w ciągu roku (wiosna, jesień), poza zawartością chlorków (wiosna), przed rozpoczęciem inwestycji, w trakcie trwania i realizacji oraz przez 5 lat po jej oddaniu do użytku”

i w tym zakresie umarzam postępowanie organu pierwszej instancji;

7) w punkcie V.3 brzmiącym: „lokalizacja zbiorników zastępczych i ich funkcje”

i w tym zakresie orzekam:

harmonogramu prac w zakresie przełożenia koryta rzeki Bystrzycy oraz harmonogramu monitoringu w zakresie zmian przepływu wód podziemnych w dolinie Bystrzycy jakie mogą wystąpić w związku z funkcjonowaniem drogi technologicznej, w tym działań jakie należy podjąć w przypadku stwierdzenia zakłóceń w przepływie wód mogących stanowić zagrożenie dla siedlisk chronionych w ramach obszaru Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka”;

8) w punkcie VI.3 brzmiącym: „oddziaływanie inwestycji na wody powierzchniowe i podziemne poprzez dokonanie oceny, jakości wód opadowych na każdym wlocie do urządzeń podczyszczających oraz na wylocie z systemu oczyszczania bezpośrednio przed zrzutem do rzeki Bystrzycy i Ciemięgi, w zakresie stężenia węglowodorów ropopochodnych i zawiesin ogólnych”

i w tym zakresie orzekam:

obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania inwestycji na wody powierzchniowe i podziemne poprzez dokonanie oceny jakości wód opadowych na każdym wlocie do urządzeń podczyszczających oraz na wylocie z systemu oczyszczania bezpośrednio przed zrzutem do rzeki Ciemięgi, w zakresie stężenia węglowodorów ropopochodnych i zawiesin ogólnych;

II. w pozostałej części utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.12.2009 r., znak: RDOŚ-06-WOOS-6650/45-25/09/lp, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „Budowa drogi ekspresowej S 17 odcinek Kurów – Lublin - Piaski zadanie nr 1, 2, 3, 4: Odcinek Kurów (od węzła „Sielce wraz z węzłem) – węzeł „Witosa” z włączeniem do drogi Lublin-Piaski” wg wariantu rekomendowanego przez inwestora – wariant 1 z wariantem A włączenia drogi wojewódzkiej nr 826 do planowanej drogi ekspresowej w węźle „Przybystawice” na odcinku węzeł „Sielce” – węzeł „Dąbrowica”, wariant I – na odcinku węzeł „Dąbrowica” – węzeł „Witosa”.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyli: mieszkańcy Długiego, gmina Wólka Lubelska: Magdalena Szymczyk, Jerzy Szymczyk, Dorota Kacprzak-Turowska, Andrzej Turowski (odwołanie z dnia 04.01.2010 r.), Teresa Karpowska i Eugeniusz Karpowski (odwołanie z dnia 07.01.2010 r.), pełnomocnik Witold Solski działający w imieniu Andrzeja Małycki (odwołanie z dnia 11.01.2010 r.).

W odwołaniach strony przedstawiają następujące zarzuty.

Mieszkańcy Długiego, gminy Wólka Lubelska (Magdalena Szymczyk, Jerzy Szymczyk, Dorota Kacprzak-Turowska, Andrzej Turowski) wnoszą o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w części dotyczącej lokalizacji inwestycji na odcinku węzeł Lubartów-węzeł Witosa wg wariantu I
- obiektywną ocenę wpływu inwestycji na środowisko na odcinku węzeł Lubartów – węzeł Witosa
- wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji dla odcinka węzeł Lubartów – węzeł Witosa do czasu zakończenia sprawy przez Dyрекję Generalną ds. Środowiska Komisji Europejskiej

W ocenie skarżących planowana inwestycja według wybranego wariantu I na odcinku Węzeł Lubartów – Węzeł Witosa narusza art. 5, 74, i 86 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisy ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227 ze zm), dalej ustawa OOS. Ponadto wskazują, iż w postępowaniu zmierzającym do wydania zaskarżonej decyzji nie zapewniono zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego oraz obowiązku pro wspólnotowej wykładni przepisów prawa krajowego, nie zostały też uwzględnione wszystkie elementy wymagane przez Dyrektywy: 85/337/EWG, 92/43/EWG (dalej Dyrektywa siedliskowa), 79/409/EWG (dalej Dyrektywa ptasia), 2001/42/WE.

W uzasadnieniu odwołania strony podnoszą, iż zadaniem inwestora jest wskazanie takiej lokalizacji przedsięwzięcia, która byłaby najmniej szkodliwa dla środowiska, tymczasem wybrany do realizacji wariant tego nie gwarantuje. W ocenie skarżących w przedmiotowej sprawie nastąpiło naruszenie obowiązku porównania wariantów z wykorzystaniem jasnych i obiektywnych kryteriów i wyboru wariantu realizacyjnego powodującego najmniejsze szkody. Przedłożony w toku postępowania Raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko nie opisuje w sposób obiektywny wpływu inwestycji na środowisko ani nie przedstawia przekonywującego uzasadnienia dla wyboru do realizacji wariantu I. Na potwierdzenie powyższych zarzutów wskazują, iż w Raporcie brak jest skali porównawczej wpływu wariantu I i II na poszczególne elementy środowiska. Wybrany wariant przebiega przez tereny o cennych wartościach przyrodniczych, w wyniku jego realizacji dojdzie do kolizji i zniszczenia lub fragmentacji większej liczby siedlisk z załącznika I i gatunków z załącznika II Dyrektywy siedliskowej, jak również jest mniej korzystny dla ptaków wyszczególnionych w załączniku do Dyrektywy Ptasiej, niż wariant II przebiegający przez tereny zdecydowanie uboższe pod względem przyrodniczym. Tymczasem Raport określa, iż oddziaływanie obu wariantów będzie porównywalne. W opinii skarżących w stosunku do wariantu I nie określono jego możliwego największego negatywnego wpływu na obszar Natura 2000 (tzw. „czarnego scenariusza”). Nie zidentyfikowano wszystkich miejsc, gdzie mogłyby występować szkody, a w związku z tym nie określono, jakie realne szkody mogą zaistnieć w związku z realizacją inwestycji, brak dokładnego określenia zasobności terenu, rozmieszczenia gatunków i siedlisk. Wskazują, powołując się na treść zaskarżonej decyzji, iż brak jest dostatecznych dowodów na skalę zagrożenia dla środowiska, a istnieje prawdopodobieństwo jego wystąpienia. W ich ocenie zaskarżona decyzja narusza zakaz prowadzenia na obszarach Natura 2000 i w ich sąsiedztwie działań oraz lokalizacji obiektów, których budowa lub wykorzystanie negatywnie wpłynie na obszar ochrony, brak dostatecznych i udokumentowanych informacji pozwalających ocenić występowanie znaczącego lub nieznaczącego wpływu wariantu I na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka”. W opinii stron ze względu na rozmiar inwestycji oraz jej przebieg w niewielkiej odległości od ww. obszaru Natura 2000, będzie ona stanowić zagrożenie dla walorów przyrodniczych i spójności ekologicznej tego obszaru, ponadto przebiegać będzie również w bliskiej odległości od obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Ciemięgi”. Skarżący wskazują, iż w decyzji nałożono szereg konkretnych warunków, nie jest jednak jasnym, jaki organ będzie odpowiedzialny za ich wykonanie, monitorowanie, nadzorowanie i egzekwowanie w czasie budowy oraz w czasie eksploatacji oraz w jakim trybie będzie się to odbywało. Przykładowo wskazują na zagrożenie wód i przedmiotu ochrony obszaru Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka” chlorkami soli stosowanymi w trakcie zimowego utrzymania dróg oraz w kontekście powyższego na warunek decyzji nakładający obowiązek oszczędnego stosowania

chlorków soli w czasie zimowego utrzymania dróg. W ocenie skarżących brak jest wyboru najkorzystniejszego wariantu dokonanego analizą wielokryterialną (brak danych jaka powierzchnia doliny Bystrzycy zostanie zniszczona przy realizacji wariantu I, a jaka przy realizacji wariantu II, brak umiejscowienia zbiorników retencyjnych w dolinie rzeki, brak informacji, jakiej wielkości siedliska zostaną zajęte w wariantcie I, a jakie w wariantcie II, brak szacunkowych kosztów budowy drogi w wariantcie I i wariantcie II). Skarżący wskazują, iż zaplanowane przy realizacji wariantu I urządzenia chroniące środowisko są kosztowne, trudniejsze do realizacji, o ile w ogóle możliwe do wykonania, a przy tym wątpliwości budzi czy faktycznie ograniczą straty środowiskowe, których można by uniknąć, realizując wariant II przebiegający przez tereny ubogie przyrodniczo. Jako przykłady kosztownych rozwiązań podają konieczność budowy estakady w dolinie Bystrzycy, budowę systemu szczelnej kanalizacji czy drogi technologicznej z której będą prowadzone prace budowlane.

W ocenie strony w decyzji nałożono obowiązki wzajemnie się wykluczające, które nie będą mogły być spełnione wszystkie jednocześnie (punkty 21 i 24 decyzji). Ponadto, w związku z nałożeniem tak rygorystycznych wytycznych w zakresie ochrony środowiska, bez ich naruszenia, nie będzie możliwe wybudowanie ciągu drogi ekspresowej i estakady. Skarżący podważają zawarte w raporcie wnioski, iż o wyborze wariantu I zdecydował wynik konsultacji społecznych oraz wpływ inwestycji na klimat akustyczny, wskazując, iż w raporcie określono jedynie orientacyjną liczbę budynków znajdujących się w zasięgu ponadnormatywnego hałasu, a przedstawione dane, jak wynika z zaskarżonej decyzji, należy traktować, jako szacunkowe, gdyż na etapie opracowywania szczegółowej dokumentacji istnieje możliwość zawężenia rozpatrywanego aktualnie pasa przeznaczonego pod inwestycję. W związku z powyższym, zdaniem skarżących istnieje realna możliwość, że liczba budynków narażonych na hałas w wariantcie I i II będzie porównywalna. W ich ocenie przeprowadzone w urzędach gmin konsultacje były stronnicze, ponadto w zaskarżonej decyzji nie wskazano konfliktowości poszczególnych wariantów przedsięwzięcia na podstawie postępowania przeprowadzonego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, a jedynie wskazano na wyniki uzyskane w trakcie konsultacji społecznych prowadzonych przez GDDKiA.

W odwołaniu podniesiony zostaje również zarzut, iż w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją nastąpiło naruszenie szeregu wymogów formalnych: nieprawidłowa kolejność wydawania decyzji (najpierw uzyskano decyzję lokalizacyjną a następnie środowiskową), uchybienie 14 dniowego terminu ogłoszenia o przeprowadzeniu konsultacji społecznych w październiku 2009 r. przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, poinformowanie mediów o wyborze wariantu I na trzy tygodnie przed formalnym wydaniem decyzji.

Podsumowując, w opinii skarżących, na podstawie przedstawionych w Raporcie analiz nie można bezspornie uznać, iż przedstawiony do realizacji wariant jest najlepszym wyborem, uwzględnia on bowiem tylko czynnik społeczny, ignorując pozostałe elementy zrównoważonego rozwoju.

Teresa Karpowska i Andrzej Karpowski, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji w uzasadnieniu wskazują, że w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz postępowaniu zmierzającym do jej wydania nie uwzględniono należących do nich zabudowań znajdujących się na działce 86/1, położonej w miejscowości Świdniczek 66b gmina Wólka. Usytuowanie drogi ekspresowej, jak również drogi dojazdowej do węzła będzie nie tylko uciążliwe, ale także będzie stanowić zagrożenie dla ich życia, zdrowia i mienia, głównie ze względu na hałas, wibracje, zadymienie, drgania i prace przy budowie drogi, a także użytkowanie bardzo dużej ilości pojazdów na drodze ekspresowej.

Pełnomocnik Witold Solski działający w imieniu Andrzeja Małycki wnosi o wznowienie postępowania i poprawienie uchybień formalnych i prawnych oraz uwzględnienie postulatów zgłoszonych przez uczestników postępowania, w tym przez Andrzeja Małycką w dniu 24.09.2009 r. i 03.12.2009 r. W ocenie skarżącego planowane przedsięwzięcie będzie w sposób znaczący oddziaływać na obszary Natura 2000. Ocenie musi zostać poddany bezpośredni i pośredni wpływ inwestycji na środowisko. Wskazuje, iż inwestor nie skorzystał z przysługującego mu prawa i nie zwrócił się z zapytaniem do właściwego organu o określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Przedłożony w postępowaniu Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko „nie został zweryfikowany, a jego konstrukcja, treść i załączniki jednoznacznie obnażają naskórkowość i wielowariantowość niebezpiecznie zbliżają się w kierunku dowolności”, ponadto uchyla się od precyzyjnego wskazania nieruchomości podlegających wykupowi poprzez przyjęcie dorozumianego założenia o przyszłym ewentualnym zawężeniu oddziaływania inwestycji. W ocenie strony budynki mieszkalne, zabudowania gospodarcze i altanki działkowe w przypadku przekroczenia norm hałasu, drgań i zanieczyszczeń, muszą zostać uwzględnione, jako przeznaczone do wykupu i do wyburzenia. Pomiar akustyczne oraz parametry projektowanych ekranów akustycznych powinny odnosić się do ostatecznej przestrzeni lokalizacyjnej inwestycji wśród zabudowy. Analiza porealizacyjna nie może służyć łagodzeniu negatywnych imisji powstałych przez przeoczenie raportu i opartego na ustaleniach decyzji środowiskowej projektu, a jej nałożenie świadczy o braku „komplementarności” załączonego do wniosku Raportu. W ocenie strony w przedmiotowej sprawie konieczne jest zwrócenie wniosku inwestorowi w celu poprawy, uzupełnienia i uszczegółowienia Raportu.

Pismem z dnia 25.01.2010 r. pełnomocnik Witold Solski, w związku z odwołaniem pełnomocnictwa w dniu 15.01.2010 r., wniósł o nierozpoznawanie jego odwołania z dnia

11.01.2010 r. Odnosząc się do powyższego, wyjaśniam, iż odwołanie zostało złożone prawidłowo - w ustawowym terminie przez uprawnioną osobę. Jedyną osobą, która może skutecznie cofnąć odwołanie jest strona postępowania lub osoba przez nią upoważniona. Witold Solski w momencie wystąpienia o nierozpatrywanie odwołania nie posiadał pełnomocnictwa do reprezentowania strony. Strona nie wystąpiła o cofnięcie odwołania złożonego za pośrednictwem pełnomocnika, w związku z powyższym organ w toku postępowania odwoławczego, rozpatrzył odwołanie z dnia 15.01.2010 r.

W toku postępowania odwoławczego ustalono, co następuje.

Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Lublinie wnioskiem z dnia 12.05.2009 r. zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia pn. *„Budowa drogi ekspresowej S17 odcinek Kurów – Lublin - Piaski Zadanie 1,2,3,4: odcinek Kurów (od węzła „Sielce” wraz z węzłem) – węzeł „Witosa” z włączeniem do drogi Lublin –Piaski”*. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie decyzją z dnia 16.12.2009 r. ustalił środowiskowe uwarunkowania dla ww. przedsięwzięcia. Od powyższej decyzji odwołanie złożyli: Teresa Karpowska i Eugeniusz Karpowski, pełnomocnik Witold Solski działający w imieniu Andrzeja Małycki oraz mieszkańcy wsi Długie w gminie Wólka Lubelska: Magdalena Szymczyk, Jerzy Szymczyk, Dorota Kacprzak-Turowska, Andrzej Turowski.

Przedmiotowa inwestycja polega na budowie drogi ekspresowej S17 na odcinku Kurów – Lublin – Piaski od węzła „Sielce” do węzła „Witosa”. W przeprowadzonych w ramach oceny oddziaływania na środowisko analizach porównawczych przedsięwzięcie podzielono na odcinki: odcinek od węzła Sielce do węzła Dąbrowica (w ramach którego rozpatrywano dwa warianty lokalizacji przedsięwzięcia – wariant 1 i wariant 2) oraz odcinek od węzła Dąbrowica do węzła Witosa (w ramach którego analizowano również dwa warianty lokalizacji przedsięwzięcia wariant I i wariant II). W ramach analizy oddziaływania na środowisko na odcinku od węzła Dąbrowica do węzła Witosa, przy przejściu każdego z analizowanych wariantów (wariant I i wariant II) przez dolinę rzeki Bystrzycy w rejonie planowanego obszaru Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka”, rozważono również wariantowanie techniczne (przekroczenie doliny rzeki estakadą lub nasypem i budowa mostu). Ponadto przeanalizowano dwa warianty lokalizacyjne włączenia do planowanej drogi S17 drogi wojewódzkiej nr 826 (wariant A i wariant B). Analizie został również poddany wariant 0 polegający na niepodejmowaniu realizacji przedsięwzięcia.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniu mieszkańców wsi Długie w gminie Wólka Lubelska na wstępie należy zaznaczyć, że przepisy prawa nie wskazują, iż dopuszczony do realizacji może być tylko wariant przedsięwzięcia najkorzystniejszy z punktu widzenia ochrony środowiska przyrodniczego. Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy OOS, raport o oddziaływaniu

planowanego przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis analizowanych wariantów, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, jak i wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, z uzasadnieniem ich wyboru. Z powyższego wynika, iż wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być zarówno tym proponowanym przez wnioskodawcę do realizacji, jak również jednym z wariantów alternatywnych. W sytuacji, kiedy wariant wnioskowany do realizacji nie został uznany w toku przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko za mogący znacząco oddziaływać na środowisko nie ma podstaw do uznania, iż nie może on zostać zrealizowany ze względu na istnienie wariantu alternatywnego bardziej korzystnego z punktu widzenia ochrony środowiska. W związku powyższym nie można się zgodzić z zawartym w odwołaniu stwierdzeniem, iż zadaniem inwestora jest realizacja przedsięwzięcia w wariantcie, który będzie najmniej szkodliwy dla środowiska. W toku analiz przeprowadzonych na etapie przygotowywania Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wskazano, iż na odcinku od węzła Sielce do węzła Dąbrowica bardziej korzystniejszy pod względem wpływu na środowisko przyrodnicze jest wariant 1, natomiast na odcinku od węzła Dąbrowica do węzła Witosy wariant II z przejściem przez dolinę rzeki Bystrzycy nasypem i budową mostu. Jednak wariant II uznano za niekorzystny pod względem społecznym, ponieważ spowodowałby znacznie większy konflikt społeczny niż wariant I. Konflikt wywodzi się głównie z faktu, iż przebieg wariantu II, w przeciwieństwie do wariantu I, jest niezgodny z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz decyzjami lokalizacyjnymi uzyskanymi na wcześniejszych etapach procedury zmierzającej do realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi S17, a tym samym jest sprzeczny z utrwalonym od lat w świadomości mieszkańców planowanym przebiegiem drogi. Ostatecznie, jako wariant preferowany do realizacji wskazano wariant I z przejściem przez dolinę Bystrzycy estakadą, który w opinii zarówno inwestora, jak i organu pierwszej instancji godzi względy społeczne z potrzebą ochrony środowiska. Organ odwoławczy podzielił w tym zakresie stanowisko organu pierwszej instancji.

W ocenie skarżących przedłożony Raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko nie opisuje w sposób obiektywny wpływu inwestycji na środowisko oraz nie przedstawia przekonującego uzasadnienia dla wyboru do realizacji wariantu I, gdyż nie przedstawia skali porównawczej wpływu zaproponowanych wariantów na poszczególne elementy środowiska. Strony wskazują, że wybrany do realizacji wariant, pomimo, iż przebiega przez tereny cenne przyrodniczo, powoduje zniszczenie większej liczby siedlisk z załącznika I i gatunków z załącznika II Dyrektywy siedliskowej oraz jest mniej korzystny dla ptaków, został oceniony, jako porównywalny pod tym względem z wariantem II. Odnosząc się do powyższego należy wskazać, iż jak wynika z analizy porównawczej wariantów zaproponowanych na odcinku od węzła Dąbrowica do węzła Witosy, pod względem oddziaływania na faunę bardziej korzystny jest

wariant II. Wpływ wariantu I i II na ptaki był jednym z elementów składowych przy ocenie wpływu na faunę, szczegółowe informacje dotyczące prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnego wpływu inwestycji na ptaki znajdują się na stronie 170 Raportu. Z informacji tych wynika, iż pod tym względem wariant I jest mniej korzystny od wariantu II. Odnosnie oddziaływania na florę zaproponowane warianty uznano za porównywalne, wskazując, iż pomimo, że straty spowodowane realizacją poszczególnych wariantów różnią się jakościowo (w każdym z nich niszczone są inne siedliska) to jednak ich wartość należy uznać za zbliżoną. Szczegółowy opis siedlisk i gatunków roślin wymienionych w Dyrektywie siedliskowej, które ulegną zniszczeniu w związku z realizacją przedsięwzięcia w wariantcie I jak i wariantcie II wskazano w Raporcie na str. 163-165. Jak wynika z przedstawionych w tym miejscu informacji, w związku z realizacją inwestycji w wariantcie I zniszczeniu ulegnie większa liczba płatów siedlisk niż w przypadku wariantu II, jednak są to siedliska o gorszym stanie zachowania (B/C) niż w wariantcie II, gdzie występują niżowe i górskie łąki użytkowane ekstensywnie o stopniu zachowania A. Biorąc pod uwagę powyższe, oddziaływania na florę wariantów I i II uznano za porównywalne.

Odnosząc się do kwestii określenia największego możliwego negatywnego wpływu, jaki może mieć realizacja wariantu I na planowany obszar Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka”, należy wyjaśnić, iż główne zagrożenie dla ww. obszaru związane jest z możliwymi okresowymi, ale przejściowymi zakłóceniami w przepływie wód podziemnych, mogącymi mieć miejsce w czasie realizacji przedsięwzięcia, głównie w związku z funkcjonowaniem tzw. drogi technologicznej. Ewentualne zakłócenia mogą spowodować przesuszenie siedlisk w granicach ww. obszaru Natura 2000. Weryfikując w tym zakresie zaskarżoną decyzję organ drugiej instancji oparł się na przedstawionych przez inwestora w toku postępowania odwoławczego wyjaśnieniach zgodnie z którymi zasięg oddziaływań wskazany w Raporcie (str. 179-180) jest maksymalnym, jaki może wystąpić w związku z realizacją inwestycji, jest więc tzw. „czarnym scenariuszem”, o którym mowa w odwołaniu skarżących. Wskazany w Raporcie zasięg został wyznaczony na podstawie oceny zmian w przepływie wód gruntowych, a co za tym idzie zmianami siedliskowymi, jakie spowodowane zostały w dolinie Bystrzycy przez dwie istniejące drogi lokalne: drogę Turek-Sobianowice (przebiegającą ok. 3,7 km od wariantu I) oraz drogę Łysaków-Bystrzyca (przebiegającą ok. 4,4 km od wariantu I). Funkcjonowanie powyższych dróg, ze względu na fakt, iż przebiegają na nasypach, w sposób trwały zaburzyło przepływy wód w dolinie rzeki, jednak jak wynika z przeprowadzonych wizji terenowych, nie wpłynęło niekorzystnie na walory i siedliska chronione w ramach obszaru Natura 2000. Zasadniczą stabilizację warunków wilgotnościowych w dolinie Bystrzycy dają bowiem wody gruntowe występujące w piaskach, poniżej szczelnej pokrywy madów i namulów. Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, iż realny wpływ na zaburzenia w przepływie wód podziemnych planowanej do realizacji drogi

technologicznej, ze względu na jej konstrukcję, przewidywane obciążenie oraz ograniczony okres funkcjonowania będzie znacznie mniejszy, a co najważniejsze, odwracalny. Powyższe potwierdza przedłożona przez inwestora w ramach wyjaśnień w postępowaniu odwoławczym analiza pn. „Ocena wpływu funkcjonowania drogi technologicznej w rejonie projektowanej estakady drogi ekspresowej S17/12 na warunki gruntowo-wodne doliny Bystrzycy”, zgodnie z którą na podstawie rzeczywistego rozpoznania geologiczno-inżynierskiego oraz proponowanych rozwiązań w zakresie konstrukcji drogi technologicznej przyjęta w Raporcie strefa zaburzeń związanych z przepływem wód podziemnych mogłaby zaistnieć jedynie w przypadku wykonania szczelnej przegrody wzdłuż projektowanej inwestycji, odcinającej zasilanie gruntowe na głębokości przynajmniej 10 m. Należy także mieć na uwadze, iż obszar Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka” jest również zasilany przez powierzchniowy i gruntowy spływ wód ze zbocza wzniesienia zlokalizowanego na północ od planowanej drogi od km 14+000 do km 14+500, realizacja przedsięwzięcia nie wpływa na ten sposób zasilania doliny. Powyższe wskazuje na trafność w tym zakresie ustaleń podjętych przez organ pierwszej instancji jako dających podstawy do wydania zaskarżonej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Skarżący w odwołaniu wskazują, iż brak jest dowodów na skalę zagrożenia dla środowiska, a jak wynika z treści zaskarżonej decyzji (str. 75), istnieje prawdopodobieństwo jego wystąpienia. Odnosząc się do powyższego, należy wyjaśnić, iż przywołany w odwołaniu fragment zaskarżonej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowi uzasadnienie nałożenia przez organ pierwszej instancji obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 10.04.2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194 z późn. zm.). W świetle ustawy OOS decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie musi kończyć procesu oceny oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 82 ust. 2 ustawy OOS właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. pkt 1, 10 i 14 ww. ustawy, biorąc pod uwagę m.in. fakt, iż posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko, a co się z tym wiąże, zaproponować ostateczną listę działań zapobiegawczych i łagodzących. W związku z powyższym na etapie ponownej oceny, dysponując bardziej szczegółowymi danymi na temat planowanego przedsięwzięcia (projekt budowlany) istnieje możliwość doprecyzowania i uszczegółowienia kwestii, które ze względu na wczesny etap realizacji inwestycji nie mogły zostać szczegółowo rozpoznane na etapie oceny zakończonej zaskarżoną decyzją. Kwestiami takimi w przedmiotowej sprawie będą np. lokalizacja

zbiorników retencyjno-infiltracyjnych, uszczegółowienie parametrów ekranów akustycznych czy rozwiązań w zakresie systemu odwodnienia drogi.

Odnosząc się do podniesionego w odwołaniu zarzutu dotyczącego naruszenia zakazu prowadzenia na obszarach Natura 2000 i w ich sąsiedztwie działań i lokalizacji obiektów, których budowa lub wykorzystanie negatywnie wpłyną na obszar, wyjaśniam, co następuje. Zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 16.04.2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 Nr 151, poz. 1220 ze zm.) zabrania się podejmowania działań mogących osobno, lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000. Istotą jest więc określenie czy wpływ danej inwestycji będzie w sposób znaczący oddziaływać negatywnie na obszar tzn. czy spowoduje pogorszenie stanu siedlisk oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, wpłynie negatywnie na gatunki dla ochrony, których został wyznaczony obszar Natura 2000 lub pogorszy integralność obszaru Natura 2000. W toku postępowania zmierzającego do wydania zaskarżonej decyzji został przeanalizowany wpływ planowanej inwestycji na obszar Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka” (str. 178-185) zarówno na etapie jej realizacji jak i eksploatacji. Biorąc pod uwagę cechy planowanego przedsięwzięcia wraz z zakresem jego oddziaływania na gatunki i siedliska, które są głównym celem ochrony ww. obszaru Natura 2000, nie stwierdzono, aby inwestycja w sposób znacząco negatywnie oddziaływała na obszar (str. 42-47 decyzji). Realizacja przedsięwzięcia, pod warunkami wskazanymi w zaskarżonej decyzji nie będzie stanowiła zagrożenia dla walorów przyrodniczych i spójności obszaru Natura 2000, w związku z powyższym jej realizacja we wskazanym wariantcie jest możliwa i nie stoi w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa.

W kwestii organów odpowiedzialnych za wykonanie, monitorowanie, nadzorowanie i egzekwowanie wskazanych w zaskarżonej decyzji warunków, należy na wstępie zauważyć, iż treść decyzji środowiskowej jest wiążąca dla organu wydającego w przedmiotowej sprawie zezwolenie na realizację inwestycji drogowej. W związku z powyższym warunki zawarte w zaskarżonej decyzji, jak również ustalenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, zostaną przeniesione do zezwolenia na realizację inwestycji drogowej wydanego dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Za przestrzeganie warunków decyzji odpowiedzialny jest podmiot realizujący przedsięwzięcie, natomiast kontrolę przestrzegania zapisów zezwolenia na realizację inwestycji drogowej sprawują organy nadzoru inspekcji budowlanej. Należy jednak zauważyć, iż w celu wypełnienia warunków zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podmiot realizujący inwestycję musi również uzyskać szereg innych decyzji i zezwoleń np. z zakresu gospodarki odpadami, pozwoleń wodno-prawnych, zezwoleń na wycinkę drzew czy na zniszczenie siedlisk gatunków chronionych. Nad prawidłową realizacją zapisów ww. decyzji i zezwoleń nadzór sprawują organy właściwe do ich wydania - samodzielnie lub przez służby sobie podległe, np. wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska. W toku

postępowania odwoławczego organ drugiej instancji, mając na uwadze zapewnienie maksymalnej dbałości o ochronę środowiska przyrodniczego, nałożył na inwestora w punkcie I.4 niniejszej decyzji obowiązek zapewnienia w trakcie realizacji przedsięwzięcia nadzoru środowiskowego, w tym w związku z planowanym przełożeniem koryta rzeki Bystrzycy, w celu zapewnienie ochrony bytujących w rzece ryb oraz w jej sąsiedztwie płazów uznał za konieczne zapewnienie nadzoru herpetologa i ichtiologa w trakcie prac związanych z przełożeniem rzeki. Ponadto mając na uwadze zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji informację, iż przesadzenie zagrożonych przez inwestycję osobników goździka pysznego powinno odbywać się pod kontrolą botanika oraz w związku z brakiem odniesienia do powyższej kwestii w sentencji zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy w punkcie I.4 niniejszej decyzji nałożył obowiązek zapewnienia nadzoru botanicznego w trakcie wyżej wskazanych działań. W związku z planowanym przełożeniem koryta rzeki Bystrzycy, jak również pracami w dolinie rzeki, które mogą spowodować zakłócenia w przepływie wód podziemnych w kierunku obszaru Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka” organ odwoławczy uznał za stosowne wprowadzenie nadzoru hydrogeologicznego nad pracami prowadzonymi w tym rejonie. Na etapie ponownej oceny inwestor przedłoży harmonogram prac w zakresie przełożenia koryta rzeki oraz plan monitoringu w zakresie zmian przepływu wód podziemnych w dolinie Bystrzycy, w tym działań jakie należy podjąć w przypadku stwierdzenia zakłóceń w przepływie wód mogących stanowić zagrożenie dla siedlisk chronionych w ramach obszaru Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka”. Powyższe ma na celu opracowanie natychmiastowych działań jakie będą mogły być podjęte w momencie stwierdzenia ewentualnego zagrożenia dla siedlisk chronionych w ramach ww. obszaru Natura 2000.

Ze względu na wskazaną w zaskarżonej decyzji możliwość odprowadzania wód z estakady do rzeki Bystrzycy, skarżący w odwołaniu wskazują na zagrożenie zanieczyszczeniami wód rzeki Bystrzycy oraz przedmiotu ochrony obszaru „Bystrzyca Jakubowicka”, chlorkami soli stosowanymi w trakcie zimowego utrzymania dróg. W toku postępowania odwoławczego organ uznał, iż zaproponowany w punkcie I.3.8 decyzji warunek wprowadzenia systemu oszczędnego stosowania soli do zwalczania śliskości jezdni w obrębie doliny Bystrzycy jest niemożliwy do zrealizowania ze względu na konieczność zachowania bezpieczeństwa ruchu drogowego. W związku z powyższym w punkcie I.2 niniejszej decyzji organ odwoławczy wprowadził zakaz odprowadzania wód opadowych z estakady do rzeki Bystrzycy, wskazując na konieczność ich odprowadzania do zbiorników retencyjnych (infiltracyjnych) zlokalizowanych poza doliną, a tym samym poza bezpośrednim sąsiedztwem obszaru Natura 2000. W związku ze wskazanym warunkiem konieczne było dokonanie zmian w punkcie I.3.4 zaskarżonej decyzji (punkt I.1 niniejszej decyzji). Organ odwoławczy uznał również, iż wprowadzenie zakazu odprowadzania wód opadowych z drogi do rzeki Bystrzycy powoduje, że bezzasadnymi stają się warunki zaskarżonej decyzji wskazujące na konieczność prowadzenia monitoringu wód

powierzchniowych Bystrzycy, wprowadzony właśnie ze względu na planowane odprowadzanie do nich wód opadowych. W związku z powyższym punktem I.2, I.5, I.6 i I.8 niniejszej decyzji wprowadził stosowne zmiany.

W ocenie skarżących w przedmiotowej sprawie nie dokonano wyboru najkorzystniejszego wariantu realizacji przedsięwzięcia analizą wielokryterialną (łączyącą aspekty techniczne, społeczne i ekonomiczne). Brak danych dotyczących powierzchni doliny Bystrzycy, jaka zostanie zniszczona przy realizacji poszczególnych wariantów, brak wskazania lokalizacji zbiorników retencyjno-infiltracyjnych, które będą powodować dodatkową zajętość terenów cennych przyrodniczo, brak danych, jakie wielkości siedlisk zostaną zajęte w wyniku realizacji poszczególnych wariantów oraz szacunkowych kosztów budowy drogi w poszczególnych wariantach. Odnosząc się do powyższego, wyjaśniam, iż w Raporcie w celu porównania zaproponowanych wariantów oraz wyboru wariantu najkorzystniejszego do realizacji posłużono się Metodą Wielokryterialnego Wspomagania Decyzji zwaną także Metodą Analizy Hierarchii (AHP). Metoda ta jest jedną z wielokryterialnych metod hierarchicznej analizy problemów decyzyjnych. Celem metody jest znalezienie rankingu wariantów uszeregowanych według ich przydatności z punktu widzenia różnych kryteriów. Fakt, że kryteria wybrane przez wykonawców Raportu do porównania wariantów przedsięwzięcia nie są zgodne ze wskazanymi przez skarżących w odwołaniu nie oznacza, że przeprowadzona analiza jest błędna czy niewiarygodna. Odnosząc się szczegółowo do zarzutów odwołania wyjaśniam, iż w Raporcie (str. 12) wskazano całkowitą powierzchnię przewidywaną do zajęcia w wyniku realizacji poszczególnych wariantów. Organ odwoławczy nie widzi konieczności wskazywania bardziej dokładnych danych w tym zakresie, czyli np. zajętości poszczególnych form ukształtowania terenu pod inwestycję, w szczególności mając na uwadze, iż fragment doliny Bystrzycy zajęty pod inwestycję nie należy do obszarów chronionych w ramach sieci Natura 2000. Odnośnie umiejscowienia zbiorników retencyjno-infiltracyjnych niniejsza decyzja wprowadziła zakaz lokalizacji tego typu urządzeń w dolinie Bystrzycy. Odnosząc się do wielokrotnie podnoszonej w odwołaniu kwestii kosztów budowy drogi w zaproponowanych wariantach należy wskazać, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma za zadanie określić warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji planowanego przedsięwzięcia oraz wskazać wymagania w zakresie ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym. Zadaniem organu wydającego decyzję jest wskazanie takiego wariantu realizacji przedsięwzięcia, który będzie najbardziej optymalnym ze względów środowiskowych, społecznych i ekonomicznych, nie oznacza to, że organ ma on obowiązek dokładnego analizowania i wskazywania kosztów, jakie poniesie inwestor w związku z realizacją poszczególnych wariantów przedsięwzięcia lub poszczególnych jego elementów jak np. urządzeń ochrony środowiska. W ocenie organu odwoławczego w przedmiotowej sprawie wybrany do realizacji wariant I spełnia zasadę zrównoważanego rozwoju. Koszty ekonomiczne, jakie zostaną

poniesione przez inwestora na rzecz zabezpieczenia środowiska w związku z realizacją przedmiotowej inwestycji w wybranym wariantie I, równoważą konflikt społeczny, jaki powstałby w wyniku realizacji inwestycji w wariantie II. Organ zwraca uwagę w tym aspekcie również na odwrotną praktykę inwestorów tj. wybranie do realizacji wariantów najtańszych. Takie podejście zupełnie przeciwne, w żaden sposób nie wiąże organu dokonującego oceny wielu aspektów przedsięwzięcia, w tym tych społecznych.

Nie można zgodzić się z zarzutem odwołania, iż nałożone w zaskarżonej decyzji warunki wzajemnie się wykluczają i nie będą mogły być spełnione jednocześnie. Odnośnie terminów prowadzenia prac decyzji wskazano następujące warunki:

- w punkcie I.1.13 - wszelkie prace związane z wycinką drzew należy wykonać poza sezonem lęgowym ptaków (tj. poza okresem od początku marca do końca sierpnia),
- w punkcie I.1.21 wszelkie prace realizowane w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów chronionych, należy prowadzić w taki sposób, aby ograniczyć ich negatywny wpływ na przyrodę. Muszą być one realizowane w odpowiednim czasie, harmonogram prac powinien uwzględniać okresy wegetacyjne roślin, sezon lęgowy ptaków, okresy migracji płazów oraz okresy rozrodcze ryb,
- w punkcie I.1.24 należy ograniczyć w czasie funkcjonowanie drogi technologicznej do okresu nie dłuższego niż 18 miesięcy, w miarę możliwości koncentrując prace w okresie letnim, kiedy siedlisko łąki trzęślicowej charakteryzuje się zwiększoną odpornością na ograniczenie uwilgotnienia,

Organ odwoławczy zauważa, iż terminy powyższe nie kolidują ze sobą. Prace prowadzone na łąkach trzęślicowych mogą być prowadzone w okresie sezonu lęgowego, tylko w przypadku, gdy nie będą dotyczyły wycinki drzew, oraz nie będą kolidowały z sezonem migracji płazów. Nieprawdą jest zawarte w odwołaniu stwierdzenie, iż z zapisów Dyrektywy Ptasiej wynika, że roboty budowlane powodujące hałas mogą być prowadzone jedynie poza okresem lęgowym ptaków tj. od 01.03 do 01.08. Żadne z przepisów prawa krajowego czy też Unii Europejskiej nie wskazują ani na takiego rodzaju zakaz ani tym bardziej na wskazane terminy jego obowiązywania.

Odnosząc się do kwestii braku identyfikacji wszystkich miejsc gdzie w związku z realizacją inwestycji mogłyby wystąpić szkody ze względu na niedokładne określenie zasobności terenu, rozmieszczenia gatunków i siedlisk, należy wskazać, iż jak wynika z Raportu oraz wyjaśnień przedłożonych przez inwestora inwentaryzacja przyrodnicza całego obszaru Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka”, została wykonana w pełnym sezonie wegetacyjnym w 2007 r. W 2008 r. w ramach opracowywania raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko przeprowadzono szczegółową inwentaryzację przyrodniczą w pasie 350 m od osi obu rozpatrywanych wariantów drogi ekspresowej S17, trwający w okresie od maja do października.

Ponadto przeprowadzono kontrolę sprawdzającą w kwietniu 2009 r. W każdym przypadku inwentaryzacja obejmowała szereg prac terenowych, w wyniku, których identyfikowano siedliska i gatunki chronione dyrektywami 92/43/EWG i 79/409/EEC. Szczególny nacisk położono na występowanie tzw. siedlisk i gatunków naturowych będących przedmiotem ochrony na obszarze Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka”. Mając na uwadze, iż inwentaryzacja przeprowadzona w 2007 r. została uznana przez wojewódzki zespół specjalistyczny i posłużyła do weryfikacji Shadow List Natura 2000 w zakresie planowanego obszaru Natura 2000 „Bystrzyca Jakubowicka”, trudno zgodzić się z zarzutem skarżących, iż jest nierzetelna. W związku z faktem, iż od momentu przeprowadzenia inwentaryzacji i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do momentu faktycznej realizacji przedsięwzięcia może upłynąć kilka lat, niniejszą decyzją organ odwoławczy nałożył warunek zapewnienia nadzoru środowiskowego w trakcie realizacji przedsięwzięcia, którego zadaniem jest m.in. reagowanie w sytuacji stwierdzenia zagrożenia ze strony realizacji inwestycji dla siedlisk roślin i zwierząt, jak również obserwacja warunków środowiskowych które mogły ulec zmianie.

Odnosząc się do kwestii czynników, które zdecydowały o wyborze do realizacji wariantu I - wynik konsultacji społecznych i wpływ inwestycji na klimat akustyczny, na niewiarygodność, których wskazują skarżący w odwołaniu, należy wyjaśnić, iż wskazanie na ewentualne zawężenie pasa realizacji inwestycji dotyczy obu analizowanych wariantów. Nie można więc wprowadzać porównania, które uczynili skarżący w swoim odwołaniu, iż w momencie zawężenia pasa realizacji wybranego wariantu liczba budynków znajdujących się w zakresie ponadnormatywnego oddziaływania hałasu będzie taka sama lub mniejsza niż w wariantcie alternatywnym. W związku z wczesnym etapem, na jakim uzyskiwana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach szerokość pasa, na którym będzie faktycznie realizowana inwestycja po wykonaniu projektu budowlanego może ulec zmianom. Miedzy innymi ze wskazanego powyżej powodu wprowadzony został obowiązek ponownej oceny oddziaływania na środowisko, w toku której ponownie należy przeanalizować np. lokalizację urządzeń ochrony środowiska.

W kwestii konfliktowości społecznej analizowanych wariantów, w ocenie organu odwoławczego bezspornym jest, iż wariant II będzie powodował zdecydowanie większy konflikt społeczny niż wariant I, głównie z tego względu, że jego przebieg jest odmienny od zapisanego w dokumentach planistycznych oraz w świadomości społeczności lokalnej. Proces ustalania przebiegu drogi jest procesem wieloletnim, poprzedzonym licznymi analizami, następnie, jak w przedmiotowym przypadku zapisywanym w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego czy decyzjach o ustaleniu lokalizacji drogi. Fakt, iż przebieg drogi ekspresowej nie musi być zgodny z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego i decyzjami o ustaleniu lokalizacji nie oznacza, że tego typu elementy nie mają być brane pod uwagę przy ocenie wpływu planowanej inwestycji na jej konfliktowość społeczną.

Odnosząc się do kwestii liczby osób opowiadających się za lub przeciw realizacji poszczególnych wariantów należy wskazać, iż jak wynika z akt sprawy, mieszkańcy wsi Długie w toku konsultacji społecznych prowadzonych przez inwestora przed sporządzeniem Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wyrazili swój sprzeciw wobec realizację przedsięwzięcia w wariantcie I i sprzeciw ten został uwzględniony w całkowitej liczbie osób protestujących przeciwko wariantowi I. Należy zauważyć, iż osoby niezgadzające się na realizacji przedsięwzięcia w wariantcie I, które wyraziły swój sprzeciw w toku postępowania z udziałem społeczeństwa prowadzonego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, są w części tymi samymi, które wypowiadały się w toku konsultacji społecznych prowadzonych przez inwestora. Mając na uwadze znaczną różnicę w liczbie osób popierających wariant I lub wariant II, można stwierdzić, iż nawet po zsumowaniu wniosków, które wpłynęły na etapie prowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania z udziałem społeczeństwa nadal większa liczba osób będzie za realizacją przedsięwzięcia w wariantcie I. W związku z powyższym niewskazanie przez organ pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, iż przy wyborze wariantu realizacyjnego wzięto pod uwagę również protesty zgłoszone na etapie postępowania prowadzonego z udziałem społeczeństwa jest uchybieniem nie mającym wpływu na wynik sprawy.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia w toku postępowania zmierzającego do wydania zaskarżonej decyzji szeregu wymogów formalnych wyjaśniam, co następuje. W kwestii kolejności wydawania decyzji dla przedmiotowej inwestycji należy wskazać, iż w momencie składania wniosku i wydawania decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi, w obowiązujących wówczas przepisach prawa krajowego nie funkcjonowało rozstrzygnięcie w postaci decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia. Postępowanie ws. oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia stanowiło wówczas część postępowania ws. wydania wskazanych w przepisach decyzji, w tym decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi krajowej. Odnośnie uchybienia 14 dniowego terminu ogłoszenia o przeprowadzeniu konsultacji społecznych w październiku 2009 r. wyjaśniam, iż jak wynika z akt sprawy, obwieszczeniem z dnia 13.10.2009 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie zawiadomił o ponownym przeprowadzeniu postępowania z udziałem społeczeństwa oraz przeprowadzeniu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, podając miejsce i termin, w którym zainteresowane osoby mogą zapoznać się z dokumentacją i wnosić uwagi w sprawie. Wniesione uwagi zostały rozpatrzone przez organ prowadzący postępowanie, co znalazło odzwierciedlenie w zaskarżonej decyzji. Przedmiotowe obwieszczenie zostało wywieszone w siedzibach urzędów gmin, na terenie których realizowane będzie przedsięwzięcie, w tym w dniu 15.10.2009 r. w siedzibie urzędu gminy Wólka Lubelska. W przypadku informowania społeczeństwa o przeprowadzeniu postępowania nie ma wymogu 14 dniowego terminu doręczenia zawiadomienia.

Skarżący wskazują, iż o wyborze wariantu I Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie poinformował lubelskie media już pod koniec listopada, czyli trzy tygodnie przed formalnym wydaniem decyzji. Odwołujący nie przedstawiają jednak żadnych dowodów na potwierdzenie przedmiotowego zarzutu. Organ odwoławczy w toku postępowania odwoławczego nie znalazł podstaw do uznania powyższego zarzutu za słuszny i mogący mieć wpływ na rozstrzygnięcie wydane przez organ pierwszej instancji. Fakt, że w mediach pojawiły się informacje, który z wariantów będzie realizowany nie oznacza, że pochodziły one od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie lub miały wpływ na wydane rozstrzygnięcie.

W związku z przedstawionymi powyżej wyjaśnieniami, w ocenie organu odwoławczego w toku postępowania zmierzającego do wydania zaskarżonej decyzji nie doszło do naruszenia wskazanych w odwołaniu art. 5, 74, i 86 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisów ustawy OOS. Mając na uwadze, iż przepisy prawa krajowego są zgodne z przepisami Unii Europejskiej a co za tym samym wskazane przez skarżących Dyrektywy zostały w pełni implementowane do polskiego porządku prawnego nie można w przedmiotowej sprawie mówić o zasadzie pierwszeństwa prawa wspólnotowego oraz pro wspólnotowej wykładni prawa.

Odnosząc się do wniosku stron dotyczącego wstrzymania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji do czasu zakończenia sprawy przez Dyрекję Generalną ds. Środowiska Komisji Europejskiej, należy wyjaśnić, iż zgodnie z art. 108 § 1 K.p.a. rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany decyzji, od której służy odwołanie, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przez ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. Rygor natychmiastowej wykonalności wygasa z dniem wydania decyzji organu odwoławczego zmieniającej lub uchylającej decyzję opatrzoną rygorem albo uchylającej rygor. W przypadku, gdy decyzja natychmiast wykonalna staje się ostateczna, wówczas jest wykonalna od razu, niezależnie od wcześniejszego rygoru natychmiastowej wykonalności.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych w odwołaniu Teresy Karpowskiej i Andrzeja Karpowskiego dotyczących nieuwzględnienia w zaskarżonej decyzji należących do nich zabudowań znajdujących się na działce nr ew 86/1, wyjaśniam, iż w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ nie ma obowiązku odnoszenia się do wpływu przedsięwzięcia na każdą pojedynczą nieruchomość znajdującą się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia. W toku prowadzonego postępowania został przedstawiony Raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, z którego części graficznej wynika, że budynki znajdujące się na należącej do skarżących nieruchomości leżą w liniach rozgraniczających dla przedmiotowej inwestycji oraz są narażone na ponadnormatywne oddziaływanie hałasu, w związku z powyższym zostały przewidziane do wyburzenia (załącznik „Klimat akustyczny oraz planowane wyburzenia

Wariant I" Z6E.34). Należy wskazać, iż właściwym do podjęcia stosownych decyzji związanych z wykupem nieruchomości jest inwestor.

W odwołaniu z dnia 11.01.2010 r., pełnomocnik działający w imieniu Andrzeja Małycki, wnosi o wznowienie postępowania. Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, iż tryb wznowienia zgodnie z art. 145 § 1 K.p.a dotyczy postępowań zakończonych decyzją ostateczną, czyli taką, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji (art. 16 § 1 K.p.a.). W związku z wniesionymi odwołaniami decyzja Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie nie jest ostateczna. Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniu, należy na wstępie wskazać, iż są one sformułowane bardzo ogólnie. Nie można się zgodzić z zarzutem, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie w zaskarżonej decyzji nie odniósł się do wniosków złożonych przez Andrzeja Małyckę w dniach 24.09.2009 r. oraz 03.12.2009 r. Na stronie 57 i 58 zaskarżonej decyzji organ wskazał na uwagi zgłoszone przez Andrzeja Małyckę w ww. pismach. Na stronie 57 w punkcie 7 znajdują się uwagi zgłoszone w piśmie z dnia 24.09.2009 r., natomiast na stronie 58 w punkcie 15 uwagi zgłoszone w piśmie z dnia 03.12.2009 r. Informacja o tym, w jakim zakresie kwestie podniesione w ww. pismach zostały uwzględnione znajdują się odpowiednio na stronach 67-70 oraz 73-74 zaskarżonej decyzji. Odnośnie zarzutu znaczącego wpływu planowanego przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 należy wskazać, iż jest on tożsamy z zarzutem podniesionym w odwołaniu złożonym przez mieszkańców wsi Długie, do którego organ odwoławczy odniósł się we wcześniejszej części niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (a do takich należy zakwalifikować przedmiotową inwestycję) wnioskodawca może zamiast raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko złożyć kartę informacyjną przedsięwzięcia, wraz z wnioskiem o ustalenie zakresu raportu. Nieskorzystanie przez wnioskodawcę z wyżej wskazanej możliwości nie stanowi naruszenia prawa. W ocenie organu odwoławczego przedłożony Raport spełnia wymagania, o których mowa w art. 66 ustawy OOŚ, jest kompletny i wystarczająco szczegółowy (wbrew zarzutowi strony analizuje zarówno oddziaływania bezpośrednie jak i pośrednie planowanego przedsięwzięcia), aby stanowić podstawę do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnośnie zarzutu, iż Raport uchyla się od precyzyjnego wskazania nieruchomości podlegających wykupowi wyjaśniam, iż Raport jak i decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie rodzą praw do terenu, a tym samym nie reguluje kwestii ewentualnego wykupu nieruchomości. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma na celu określenie warunków korzystania z zasobów środowiskowych, tzn. ma określić warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji oraz wskazać wymagania w zakresie ochrony środowiska, konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym. Decyzja ta nie rodzi praw do terenu inwestycji oraz nie narusza praw własności osób trzecich. Organ wydający decyzję nie może więc wykraczać poza

kompetencje związane z realizacją przedsięwzięcia w zakresie ochrony środowiska określone w ustawie OOS.

Nie można się również zgodzić z zarzutem strony, iż nałożenie obowiązku wykonania analizy porealizacyjnej świadczy o braku „komplementarności” przedłożonego wraz z wnioskiem Raportu. Zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 5 ustawy OOS organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia. W analizie porealizacyjnej dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do decyzji organu pierwszej instancji, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji organ odwoławczy uchylił również punkt V.3 zaskarżonej decyzji, dotyczący konieczności przeanalizowania w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko lokalizacji zbiorników zastępczych i ich funkcji. W ocenie organu zarówno z przedłożonej dokumentacji wynika, iż kwestia ta została dokładnie przeanalizowana w Raporcie oraz postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją. Zbiorniki zastępcze mają stanowić miejsce dla bytowania i rozrodu płazów oraz mają zostać zlokalizowane w km 132+800 oraz 133+130.

Przed wydaniem niniejszej decyzji Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zgodnie z art. 10 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego* zawiadomieniem z dnia 08.09.2010 r., znak: DOOŚIdk-452/446/1773/10/LS-82, poinformował strony o zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym oraz o możliwości zapoci zapoznania się oraz wypowiedzenia się co do jego treści. W wyznaczonym terminie nie wpłynęły żadne uwagi ani wnioski.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (00-922 Warszawa, ul. Wawelska 52/54).



Otrzymują:

- Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Lublinie
- Andrzej Małyska, Dys 275, 21-003 Ciecierzyn
- Dorota Kacprzak-Turowska, Długie 40b, 20-258 Lublin
- Andrzej Turowski, Długie 40b, 20-258 Lublin
- Magdalena Szymczyk, Długie 41b, 20-258 Lublin
- Jerzy Szymczyk, Długie 41b, 20-258 Lublin
- Teresa Karpowska, Świdniczek 66b, 20-258 Lublin
- Eugeniusz Karpowski, Świdniczek 66b, 20-258 Lublin

Do wiadomości:

- Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad
- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowisk w Lublinie

